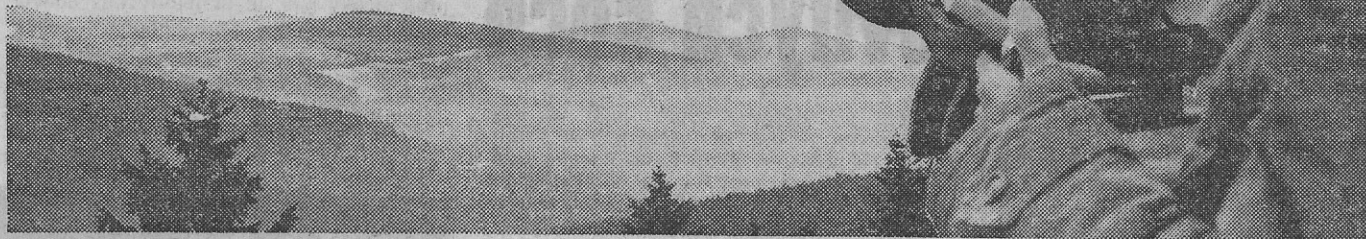

Představují se

Svobodník Václav Novák, narozen 1952, v civilu textilní seržant, svobodný. Vojín Jan Valdman, 1952, zedník, ženatý, otec sedmnáctiměsíční dcery Jitky. Vojín Luboš Mareček, 1952, mechanizátor, čerstvě ženatý — vojenská svatba. Vojín Antonín Kotrba, 1953, strojní zámečnick, svobodný. Vojín Anton Růka, 1953, svářeč, svobodný.

Jsou příslušníky jedné z vidových hlásek systému protivzdušné obrany našeho státu — příslušníky jedné z mnoha — snad nejmenších a nejsamostatnějších jednotek ČSLA. Bezpečně vědí, že iluzím o imperialistickém nepříteli se nelze oddávat. Vědí, že není slabý a nevzdává se svých plánů. Vědí, že kdyby — ne dbaje rizika zničení života na zemi i své vlastní záhuby — se rozhodl k útoku proti socialistickým zemím, sotva by galantně oznámil, kdy hodlá začít. Vědí, že prostředky jeho vzdušného dálkového napadení, jeho rakety a nosiče zkušebních zbraní jsou silné, nebezpečné a trvale připraveny. Tito chlápci vědí, že mají za sebou nejen naši zemi, ale i země našich přátel. Je pravda — není to žádné tajemství — že neviditelné paprsky moderních radiolokátorů jsou schopny vidět vysoko i daleko a jejich bdělé služby včas zmobilizovat prostředky ke zničení agresora ještě před jeho příletem k našim hranicím. Ale je také pravda, že i ten nejmodernější radiolokátor je bezmocný proti prostředkům zákeřně útočícího nepřítel, letícím nízko nad zemí. Právě zde nastupují jako nenahraditelné prosté lidské oči a sluch speciálně vycvičených a dalekohledy vyzbrojených lidí.

UPŘÍMNÝ DÍK, SOUDRUZI!

Oslavili jsme nedávno 50. výročí založení prvního socialistického státu světa. Těšíme se z míru, z toho, že JE, i z toho, že nový rok slibuje být rokem jeho dalšího zachování a upevnění. Ale uvědomujeme si vždy, že je to jen neustále narůstající ekonomická, politická, morální a také vojenská síla prvního socialistického státu a pevná semknutost celého socialistického tábora, vysoká připravenost jeho armád spojených v jednotný systém Varšavské smlouvy, co nám umožňuje takto žít? Doceňujeme vždy, že četná místa pokračujícího utrpení a nesmyslného vraždění prostých lidí ve Vietnamu, v Indočíně, Palestině i jinde jsou jenom důkazy o tom, že imperialismus se nevzdává svých pokusů o obnovení své světovlády? Jsme prosti iluzí o našem třídním nepříteli?

Chtěli bychom dnes povyprávět o lidech, kteří musí být prosti takových iluzí, kteří snad ani na vteřinu nesmějí zapomenout.

všude pravidlem, nepsaným zákonem, řekli nám později soudruzi z vyššího velitelství. Nic nebylo nahráno, o našem příchodu se chlápci dozvěděli na poslední chvíli. Ostatně příběh, který vyprávěl velitel jednotky, je dostatečně výmluvný.

Jednou projevili přání natočit film o službě chlapců z vidových hlásek soudruzi z armádního filmu. Přirozeně, tenkrát se to vědělo předem, a tak se leccos patřičně připravilo vsmvlo natřelo.

režimu a neustálé pohotovosti. Nepřetržitě a perfektní bojová služba je pro ně zákonem. Odvelení z hlásky by považovali za největší možný trest. Vznikají mezi nimi pevná přátelství. Po odchodu do civilu si dopisují se členy jejich hlásky. Ještě po letech se rádi vracejí za svým velitelem, přicházejí se svými rodinami a žádají o povolení, aby mohli ukázat, kde sloužili. Žárlivě si všimají, zda u jednotky dosud existují a využívají se zlepšení, která kdysi navrhli a sami vybudovali.

Co je sem i po letech táhne, co jim pomáhalo a co i těm dnešním pomáhá překonat obtíže tolik náročné a zodpovědné služby? Kontrola? Jsou na kilo-

